№ 12

Saarna II Helluntp. 1850
Exord. 1 Mos. 6:5, 6. Teksti: Joh. 3:16–

Frims inte i I, II sv III

Toisena Heluntai päivänä 1850.
(1. Mos. 6: 5.6.) Mutta Herra 37 näki
Ihmisen pahuden suurexi maan
päällä ja hänen sydämensä
ainoitu ja ajatu ali ainoastan
sa paha, joka aikoa, ja Herra
katui Ihmisen teenensä maan
päällä, ja Hän tuli murhelli
sexi sydämesäny. Me kuule
ma näistä sanoista, mitä
Jumala ajatella Ihmisen
lapsista. Itse ne pitävät
itsensä hyvänä, kuitengen
suvattomuden tilasa, mutta
Jumala näke paremin
kuinga hyvät ne avat
Ejköpää Ihminen ole yxi ki
rattu luondokappale
kosska itse luoja täytyi tulla
murhellisexi hänen tähten
sä, ja katui, että hän sen
kaltaisen luondokappa
len ali teenyt maan pääl
lä; joka ej tee muutta kuin
paha joka aika, ja on

tullut Taivallisella vanhe
malle suruxi ja mielikar
vaudexi. Jumala tuli mur
hellisexi Ihmisen tähden;
mutta ej surutain Ihmi
nen tule sen tähden mur
hellisexi, voikka Taivallisen
vanhemman kuynelet
vuottavat hänen tähten
sä. Koska veden pisarat
putavat kallion päällä,
niin tulle kallion kuopa
Mutta paattunetten amasa
tunnasa ej tule reikä, voik
ka kuinga Taivallisen vanhe
man kuynelet putoisit hänen
päällänsä. Sanovat Muutta
mat paattunet henget: kuka
käski hänen tehdä sommaisen
pahanilkisen luondakappa
len, koska hän tiesi ennen
jo, että tämä luondakappale
tulle luojallänsä häpiäxi niin
sanovat vielä Muutta
mat lapset, murhellisella
vanhemille

malle, koska hän valitta
että paattunet lapset
saattavat Jumalalle
ja vanhemalle surua
ja mielikarvautta: kuka
käski sommaisia lapsia
tehdä? Ihmanki smä tiesit
ennen jo, että me tulema
pahaksi; kuka käski
tehdä? Tämä soimaus van
hemalle on yhtä kuin
he pistäisit pukon van
heman sydämeen. Mutta
vanheman sydän on sen
kaltainen, ettej hän saatta
lapsiansa tappa varsin
syndymisen jälken, ennen
hän jo kärsi, mitä hän
kärsi, siksi kuin hän
näke mitä nistä tulle.
Ja voikka nyt Taivalli
sen vanhemman täytyy,

tulla Murhellisekksi Ih-
misen tähden, Ej kuiten
gin Taivallisen vanhe-
man kyynelet kaske
suruttaman ihmisen
sydämeen; vaan enäm
män hän paattu, jota
enämän vanhin toruu
ja hän pilka vanheman
kyynelet. – Muuttamat
ajetelevat niin, ettej puin-
gan ihminen ole niin
puha, että Yumalan
tarvitse tulla murhel-
lisekksi hänen tähtensä.
ja muuttamat sano-
vat onpa Ihmiselle
hyvä tahto: ilmanki

Yumala katso sen hyvän
tahdon hyväksi, kaska
Mailman viisat sanovat
Ej mitän hyvä ole Ihmi-
sesä, mutta se hyvä tahto.
Mutta Ej puingan surutto
malle Ihmiselle ole
hyvä tahto. Suruttamal
le on hyvä tahto juomaan
kiromaan ja tuppelemaan
Huoralla on kansa hy-
va tahto luskemaan
huorimuehen pisellä, ko-
ska hän kalkutta o-
ven päällä; ja yhdellä
kunniallisellе Talan
pajalle on hyvä ~~[illegible]~~
tahto juomaan, kaska
yksi kunniallinen
Herra tarjo hänelle

sitä vuottavata Pirin
paska. Mutta totiseen
katumukseen ja ja pa-
rannukseen ej ole al-
lengaan wonnolliselle
hyvä tahto; vaan hän
on siihän, vastahakoi-
nen niin kuin nauta-
härkä: Heränelle on
hyllä hyvä tahto, että
tulla petastelukski Per-
kelen vallan alda: niin
kuin Pavali todista:
Tahto minulle on, mut-
tä voima sitä hyvä teh-
dä en löytä. Mitäs se
autta händä, että händ-
le on hyvä tahto, koska
täyttänystä ej tule
koskan.

Jos tahto olis kuinga
hyvä, koska sydän on
paha, niin on ainaski
paha. Sydän on valda
kappale ihmisesä, ja
tahdolla ej ole yhtään
valda sydämen päällä.
Sentähden valitta nyt
Jumala 1. Mos. k. 6:5.
Että ihmisen sydämen
aivoitus ja ajatus on
ainaastansa paha joka
aika: ja sentähden
täytty hänen tulla mur-
helleseksi, ja katua, että
hän ihmisen teki maan-
päällä. — Mutta yksi
herutoin Ihminen ej
maltaa mielensa, että
sydämen aivoitus on

niin paha, vaan hän
ajatelle aina, että sydän
on hyvä, ja tahto on
hyvä, Mutta voima puut
tu. Muuttambi Pakana
sano; kaska hänelle
soimataan syndiä: kyl-
tä on Arman Ovi auki
Mullakini, ja Ej ainaa
stam sulla: Mutta
mistäs tiedät Pakana
että Arman Ovi on
auki? Tiedatkos, missä
Arman Ovi on. Taidat
sinä ajatella, että Ar-
man Ovi on niin iso
kuin tuoi kyrkon
Ovi, joka nyt on au-
ki kaikille: Mutta
Ejpä kaikki Paka

nat enä pääse sisellä
kyrkon ovesta, kos
Muuttamat häättyvät
sisamaan ulkoisella
puolella, ja Muuttamat
Ej tule allengan kunde
lemaan Yumalan Sana
vaan. Makavat Koto-
na, ja kuorsavat synnin
unnesa. Semmoiset kum
muullevat mahtuvansa Ah
tasta portasta sisellä, jotka Ej
Mahdu kyrkon ovesta
sisellä. Mutta minä tuul
un, että Ne jotka Ej mahdu
kyrkon ovesta sisellä,
Mahtuvat helpasta Helvi-
tin Portistä: Ja ne, jotka
Ej pysy kyrkosa saaman
aikana, häätyvät ulos
mennä Taivan valdakun-
nasta,

Sillä ej siungan ole sjellä
hauska niille katumattomille ja Armon vaskaille
joiden tundoa katuvaisten
kyynelet paltavat. Niin
kiin Riettan Engelit ej kös-
si, ej vihte Nähdä semmoisia,
jotka itkevät ja huokavat
niin täyttä hiidän Mennä
ulos sitä paikasta, kusa
Armon penikat vinkuvat.
Sillä se katuvaisen Äänitek
paattuneille paka.
Jos yksi katuvainen sjelu
tulis yhden Mailman Herran
tygö ja valittamaan, että
hänellä on syndiä tunnan päällä.
Niin sanoi Mailman Herra
varsin: Mene ulos tästa
itkemästä ja huokamaste
Muuttambi ulkokullatta
Jos sinulle ej ole muutta
sanamista niin saat

Mennä kiinaste. Ja vielä re
huokvat niin kiin luon-
dokappalet Ilmanki Mail-
man herrat ajetelevat, että
luondokappalet tarvitse-
vat katumuksen ja paran-
nuksen tehdä, mutta ej Ihmi-
nen, joka on muka sivosti
Elänet. Mutta Raamattu
Näyttä, joka ej huoka täällä,
saapi huokata Helvitisä, joka
ej tee katumusta täällä, saapi
katua Helvitisä, ja joka ej itke
täällä saapi itkeä Helvitisä.
Koska Ihminen on niin pa-
ha, että Jumala tulle murhel-
usekki hänen tähtensä, ja
katu, että hän ihminen tee-
nyt on maan päälla: sillain
nauravat paattunet Hen-
get ja sanovat: mikäs Ju-
mala se on, joka häätis ka-
tumaan omia töitensä.

Ja kukas käski Hänen
tehdä ihmisen maan päällä?
Niin puhuvat ne paattunet
henget, jotka ej tiedä, mingekat
tairun vanheman sydän on.
Ne pilkovat vanheman
kyymelet, ja tallavat hänen
vertansa.
Mutta net harvat sielut
jotka ovat nähnet vanhe-
man kyymelet vuottavan,
ja hänen verensä juoxevan
tämän kirottun maan päällä
noskaan yläs unesta, ja kat-
selkoon, kuinga veri tippa
vanheman ottasta, kaska
hän, kumarten polvianse,
nukoille paattuneiten ki-
lasten edestä, että huomaisiset
kerran, kuinga suuren
tuskan ja vaivan he ovat
saattanet vanhemalle, kaska
hänen piti lunastaman
heitä Helvitin vaivasta.
Kuule rakas vanhin,

murhellisten, katuvaisten
ja alastomain raukain
huokaus! J. M.

Tämän P. E. on sekä armo, että
duomio julestettu; armo on
luvattu niille, jotka uskovat
ainoan Pojan Nimen päällä.
Mutta duomio on julestettu
niille, jotka vihovat valke-
utta! Suuravaiseste pitä pitä
Meidän täällä ketkällä perän-
ajatelemaan: kutka ne ovat
jotka vihovat valkeutta
ja rakastavat pimeyttä. ja
toiseksi: kutka ne ovat, jotka
uskovat yumalan ainoan
Pojan päällä? (votum).
Kaska nyt valkeus on tul-
tut mailmaan, ja Ihmiset
ovat nähnet, millinen
valkeus on: niin pitäis hei-
dän kaikki tulman val-
keuteen, että he tuliset val-
keuden lapsiksi. Mutta
ne ovat niin harjaunduo-
net elää pimeydessä

ettej heidän silmensä kärsi
valkeutta nähdä. Niin kuin
kala tulle sokiaksi laistesa,
niin tulevat myös surutlomat
Ihmiset sokiaksi hengelli-
sesä valkeudesa; Vapahta-
ja on sanonut, että ne jo tka
Näkevät, pitä sokiaksi tule
maan. Nyt tulevat Mailman
lapset peräti sokiaksi, koska
äkkinäinen valkeus tulle
sillä heidän silmensä ej kär-
si valkeutta nähdä. Erins-
matain ovat huorat ja var-
kat vihaiset valkeudelle. Jos
joku ihminen tulle valkeu-
den kansa siihän huonesen
kusa huorat ovat huorama-
sa: Niin he pyyttävät var-
sin sammutta sen kynti-
län, ettej ihmiset näkisi, mi-
tä he ovat tekemässä. Niin
myös varkat vihavat
valkeutta, sillä jos joku

ihminen tulle kyntilän, eli
tulisoiton kansa, koska he
ovat varastamasa: niin he
fräistavat varsin sen kynti-
län sammutta, ettej ihmiset
Näkisi, mitä he ovat teke-
mässä. Ja koska nyt mail-
ma on täynä huoria ja var-
kaita, niin se ej ole ihmet, että
he rakastavat pimeyttä,
ja vihavat valkeutta, sil-
lä heidän työnsä ovat pa-
hat. Ej he tahdo, että heidän
työnsä pitä valkeuteen tu-
lemaan. Ja tämä on yksi syy
Mingetähden he vihavat val-
keuden; Ja on se vielä toi-
nen syy, mingetähden he vi-
havat valkeuden: he ovat
nimittein harjoindunet
oleman pimeydesä, sentäh-
den he rakastavat pimeyt-
tä, sillä heidän silmensä ej
kärsi valkeutta nähdä.

Eli jos me ottaisime vertauk-
sen kalaista. Metedämä, että
kaikkilainen kala tulle sokiak
si loistelda, mutta isot kalat o
vat aina aremat, kuin pienet
kalat; sentähden he pakene
vat loisten syrjäldä, ja menävät
sihän rakastetuun pimeyteen
jällens: ilmanki heille on pa
rempi ymärys ja järki, sen
tähden he pakenevat loisten
syrjäldä. Koska Nimettuinsen
moiset isot kalat tulevat liki
valkeutta, ja tundevat, että se
otta heildä sen luonnollisen
näyn pois: niin he pelkävät, ja
lähtävät uimaan pimeyteen.
Kusa ej yksikän näe heitä.
Niin myös luonnollinen Ihmi-
nen, koska hän näke christilli
syden valkeuden, luulle hän
että se on Riettan hengen tuo-
hus valkia, ja sitte hän pake-
ne aika fortilla pimeyteen
jällens. Mutta ne pienet ka-
lat ovat niin tyhmät, ej ne
ymmärä poetta, vaikka he

tulevat sokiaksi, vaan he
riskentelevat siellä puuri loiste-
lä, ja sillä tavalla heitä saadan.
On myös sekin tiettävä asia,
että he Ihmiset, jotka asuvat
maan alla, ej kärsi valkeutta
nähdä, sillä he ovat niin arat
valkeudesta, että he pälkävät
sitä: mutta maahiset kaivavat
maatta kyrsillänsä, ja luulle-
vat siellä löyttavansä aari-
hautta; mutta koska semmai-
nen aarihauta tuottaan ylös
valkeuteen: niin ej se ole muu
kuin sysi hauta. Sanotaan
myös, ettej maahiset kärsi
Ristiä pandavan heidän lostera
pöällä; ja se on myös uskotta-
va, että maahiset ej saksa Ristiä
kanda, sillä jos he rupeisit Ri-
stiä kandamaan, niin he tul-
lisit kuka tiesi christityksi;
mutta ej maahiset tahdy
niin hulluksi tulla, että he
rupeisit Ristiä kandamaan.
Manalaiset kursa rakasta

vat pimeyttä, ja vihavat val-
keutta, sillä heidän työnsä ovat
pahat. Ei he tahdo tulla valkeut-
teen, mutta pimeyden aikana he
vaeltavat ja pelättävät niitä
Eläviä ihmisiä, ja nipistelevät
niitä, ja kynsivät silmiä: mutta
niin pian, kuin Aurinko nouse,
pakenevat maanalaiset pois.
Sanotaan myös että noidat ko-
kavat maanalaisia jongun
Elävän Ihmisen päälle; mutta
se on niinä aikana huomait-
tu, että Isot juomarit saavat
maanalaisia näkölä, jos ne
juovat kyyniä palavana, niin
he saavat maanalaisia kun-
rahiksi. Ja sen tietävät myös
Doktorit. On myös muita Elä-
viä, jotka rakastavat pimeyt-
tä ja vihavat valkeutta ni-
mittäin Piissikaukat, ja Katta-
rat, ja muuttain Perkelet
Äpärät, jotka ovat käskyn ja
syndynet, eli vasten synty-
misen jälkeen ulunkkalla Ih-
misiltä tapetut näinät äpärät

kevät niin kuin lapset, jo näh-
kyvät pimeyden aikana, ja kai-
lavat Christityn nimen: mutta
jos sijkäli Elävä ihminen
antaa niille Christityn nimen-
sa, sillä he ovat Äpärät, ja
joinka Ihminen on niitä tappa-
nut, syndymisen jälkeen, sillä
joinka Ihminen Ei tahdo kas-
vas nimen kanssa, sentähden
hän tappa sen Uuden ihmisen
jos hän pääse salamaan tilai-
suudensa. Mutta Kattarat ovat
sunkaltaiset Elävät, jotka nuu-
ravat, koska he kuulevat
jongun ihmisen kuuttavan
Norressa. Heidän suustansa
tulle semmoinen kattaman
raamu, jos joku Elävä Ihmi-
nen niitä juhkittelle. mutta valke-
utta Kattarat vihavat, sillä
heidän työnsä ovat pahat.
Niin myös Mettän Perkelet
jotka asuvat heidän kvatti-
ransa, ja syövät sitä uuvatta
vata Pidenne paskan ja kiro-
vat niin paljon kyin suusta
ulos mahtuu, koska he näke

jongun elävän Ihmisen, niin
he ~~kos~~ irvittelevät, ja ärisevät ja
nurevat hampaittensa; mutta
Siiphaukat taas kirkittelevät
ja väändelevät kaulansa, ja ka-
sovat isoilla silmillä ihmisen
päällä: mutta Ej he ole ärät
kuitenkin he rakastavat pi-
meyttä ja vihavat valkeutta.
sillä he asuvat päivän aikana
hiidän luolissansa, mutta hämä-
räsä ja pimeyden aikana he
lendskelevät kuoneitten ympä-
ri, ja ryystävät niinä
kaikki. Nämät Mettän elä-
vät rakastavat pimeyttä ja
vihavat valkeutta, sillä hei-
dän työnsä ovat pahat.
Nyt pitää Muidän puhuman
Muuttumbia sanoja niistä
kun, jotka ovat pimeyden
aikana nukkuneet, mutta
päivän aikana ovat nopeet
ylös hiidän unestansa; Sillä
Tanali sanoo: nyt on aika
unesta nousta, yö on kulunut ja
päivä on tullut, ja muidän

autuudemme on lähempänä kuin
silloin koska me uskoimme. nyt
ovat pois Triiset, ja satakieliset
ja kaikki pienet linduiset
jotka rakastavat valkeutta,
he ovat nousnet ylös hiidän
unestansa, ja alkanet naku-
lamaan hiidän pesänsä, mutta
he äsittävät, ettej hiillä ole
pitkä aika, ennen kuin he
pääsevät pirtymään Lämpimään
ilmaan, kussa aurinko seiso
pään päällä; sentähden he viis-
tävät täällä ja kiittävät Luo-
jansa ensimeisen, sitten edestä
jotka heitä herättää hiidän pesä-
länsä: Niin pian kuin auring
nousee ja päivä valkene. alka-
vat hiidän laulunsa, ja silloin
he nousevat ylös työtä teke-
mään. Nämät pienet lindui-
set Ej viha valkeutta, vaan
he odottavat aina päivän
koittavan. kuitenkin on
heillä kin monda vajautta.
monen saaltaiset vihollisen
jotka heitä ajavat takaa;

Monda kylmä ja pahan sään
päivä, koska auringo ei paista
allengan, mutta rokkella sata
Taivasta, ja uhkainen Sinaim
vuorella kovin pauha: sillain
heidän täyty paetta Elävän vu-
napun rakaihiin, johan
he ovat rakendanet pesänsä:
koska kylmä tuuli, näyrä sää
ja kova ilma käypi monda
päivä peräsildäny, täytty heidän
maatta pelisäny ja nälkä kär-
sä: huitengan Anda Jumala
armollisen auringansa paista
ja taas virvoitta hittä. Sillain
saavat he nähdä, että Jumala
ruoki ei ainoastany tiaisia ja
Pääskyisen poika, vaan myös
karnen pojilla, jotka huutta-
vat hänen tygönsä, Anda hän
ruan otottisella ajalla; ovatka
karnen pojat ansainet ruo-
ka? ei suingan het ole
ansainet ruoka. mutta
kuin hekin huuttavat
Hänen tygönsä, niin hän

Anda: huuttakat nyt karnen
pojat, niin hän tiille anda ruan
otollisella ajalla.

2. Meidän pitäy kotselemaan,
kutka he ovat, jotka uskovat
ainoan Pojan päällä. Vapahta-
ja sano T.P.E. ei Jumala ole
lähettänyt Poikansa Mailmaan
duomitsemaan Mailmaa, Mutta
että Mailma piti hänen kaut-
tansa vapahdettamaan. Jos nyt
Mailma omistaiy tämän armolli-
sen Lupauksen itsellänsä, niin
se kuulu vapahtajan sanoista
niin kuin kaikille oli autuy
tarjona. Mutta se jälkemäinen
oso Evangeliumesta, osotta, että
duomio an Määrätty niille, jot-
ka ei usko ainoan Pojan ni-
men päällä: ja kuingopä he
uskoisit, koska he rakasta-
vat enämän pimeyttä kuin
valkeutta. Kyllä Muuttamat
armon varkot luullevat
uskovansa, ja sanovat kansa
me uskome vapahtajan
päällä, ja me makoma

joka päivä hänen nijtinsä jum-
resa: Mutta kuinga he usskowat
kossa he rakastawat pimeyttä ja
vihawat valkeutta. Ja me olo-
ma jo ihkan Muulaneet niitä
jotka rakastawat pimeyttä ja
vihawat valkeutta: he tahto-
vat sinä niitä heidän pahoja
tekojans. Sillä he tahtowat olla
eksytettynä ja tehdä syndiä.
He tahtowat olla Jumaliset
kirkossa, ja Jumalattomat
kirkon takana; he siuna-
wat kirkossa, ja kirowat
kirkon takana; owat siwi-
ät kirkossa ja kiroawat
kirkon takana; owat nehel-
liset kirkossa, ja woraswat
kirkon takana; he owat rai-
tit kirkossa, ja juowat kir-
kon takana. He owat rake-
kat clreftutyt kirkossa, ja
rakkaat Perkeleen ystäwät
kirkon takana. Nyt ei
Jumala kyllä lähettänyt
ainoan poikansa mailmaan
ei duomitsemaan mailmaa
mutta että mailma

hänen kauttansa vapahde-
taisiin synnistä, kuolemasta
ja Perkeleen wallan alta:
Mutta Eipä mailma tahdo
vapautsi tulla sitä Jumalatto-
masta elämästä, johon Perkele
on hänen ajattanut. Sentäh-
den ei autta heidän usskoa ai-
noan Pojan päällä, koska
net ei tahdo luopua Perkele-
sta ja kaikesta hänen menos-
tansa; waan he tahtowat aina
ndriella händä ajatuksilla
sanoilla ja töillä, ja yhtä ky-
siin sanowat he usskowansa
Jumalan Pojan päällä. Mi-
kä se usko se on, jota ei tule
yhtään sydämmen ja mielen
muuttaksa? Se taita Perkeleen
usko Jummainen. Ja tuota
kuolluta uskoa nyt saarnat-
taan joka paikassa; ja owat
rakkaat clriftetyt ja rakkaat
Jesuksen ystäwät kirkossa.
Mutta heti kun pääsewät
kirkon owesta, ennen kuin
he owat walmiit, juoman,

kiromaan ja tappelemaan
huorin tekemään ja varasta-
maan. Semmoiset christityt toila-
vat alla rakkat Perkelen
ystävät, mutta ej rakkat Jesu-
xen ystävät.
Kuitengin on muutambia ehkä
harvasa sjeluja, jotka uskovat
Jumalan Pojan päällä, ej niin
kuin Armon varkat, jotka
uskovat ja puuttuvat, he uska-
vat ja vihavat christityitä: mutta
senkaltainen usko, jonga pitäis
kestämän kuolemasa, ej ole juu-
ri monellä; Sillä senkaltainen
usko, joka on yhdistetty hengel-
lisen vihan kanssa, on kyllä
olevanansa vahva, mutta
puuttu pian kuisauksesa
niin kuin Pietarin usko
ennen kieltämistä. Mutta
Elävä usko, jonga P. Henzi
on syndyttänyt totisen katu-
muksen ja paranmuksen
jälken, ej ole niin vahva
Ihmisen tunnosa, mutta
on kuitengin

endisten christityin usko kesta-
nyt kuolemasa, ja niin on
meidän taivame, että niiten
harvain christityin usko,
jotka ovat kilvoitelemasa pi-
täis kestämään kuolemasa, jos
he pysyvät vahvana hei-
dän kallimasa uskosansa
lappuun asti, ja ej Harju ede
takaisin, vaika vihallinen
tahto kyllä uskon hieldä ryö-
sta ja kuisausten kautta kaut-
ta heidän perustuksensa. Kui-
tengin, jos he ovat ahkerat
pyrkimään, valvamaan
ja rukoillemaan, ettej se
armallinen Herra sesen,
joka hietä suurella vaivalla,
ja verenvuodatuksella syn-
nyttänyt on, turmelemattama
sta siemenesta, ylän andais hieta
kuisauksen ajalla, ejkä kuo-
leman hetkella: niin on meidän
taivame ja uskalluxeme Ju-
malaan, että he saavat näh-
dä hänen ihmellisen valke-
udensa, ja ilaita niin taiset
ja pääskyiset ilaitsevat

ja niemutsevat, koska päi-
vä valkene. He visärtävät
hiidän pesisäny, viisaten kiitto
sta sillä suurelle Luojalle
joka, valkeuden an luonet
ja an andamet hiidän nähdä
päivän valkeuden. Mutta
valkeuden aika an pohjan
Maalla lyhykäinen, ja pian
lappu se ihana aika, jana
pääskyiset laullavat, sillä
heille ej ale yhtän vahva
asuma sia maan päällä. Sen-
tähden avat he niin viriät teke
mään työtä, he tiettävät, että
he pääsevät pian sijstymään
lämpimään ihmaan, kusa
auringo seiso pään päällä
taisella puolella Maalla, ku-
sa ijan kaikiren valkeus
an. Riendäkät Te harvät
Jumalan lapset, että Tekin
paa sisitta pian, sijstymään
valkeuden valdakundaan
ennen kuin pimeyo tulle
Maan päällä, että pääsitta
pian ilaitsemaan Zionen
vuorella, nyt ja. yuurk. ennen

P.177

Alkuperäinen: VA/Koller 12
Jäljennökset: OMA/O.H.Jussilan kok. Bk:1 (Ala Skoulun Charta kirja) 1 lehti puuttuu
Julkaisuja: Saarnoja, 111-118

Alkuperäisen käsikirjoituksen alku- ja loppulehden LLL kirjoittanut myöhemmin uudelleen. Jäljennöksessä näiltä osin paljon eroja, joten sen pitäisi olla vanhempi. Jompikumpi vuosiluku lienee väärä.

Toisena Heluntaipäivänä 1850[1]

[2](1. Mos. 6:5,6.)* Mutta Herra näki Ihmisen pahuden suurexi maan päällä, ja hänen sydämensä Aivoitus ja ajatus oli ainoastansa paha, joka aikaa, ja Herra katui Ihmisen teenensä maan päällä, ja Hän tuli murhellisexi sydämesäns.

Me kuulema näistä sanoista[3], mitä Jumala ajatelle Ihmisen lapsista. Itse ne pitävät itsensä hyvänä, kuitengin [4]surutto-muden tilasa*, mutta Jumala näke paremin kuinga hyvät ne ovat. Ejköpää Ihminen ole yxi kirottu luondokappale, koska itse luoja [5]täytyi tulla murhellisexi hänen tähtensä, ja* katui, että hän senkaltaisen luondokappalen oli teenyt [6]maan päällä; joka ej tee muutta kuin paha joka aika, ja on / tullut Taivalliselle vanhemalle suruxi ja mielikarvaudexi*. Jumala tuli murhellisexi Ihmisen tähden; mutta Ej[7] surutoin Ihminen tule sentähden murhellisexi, vaikka Taivallisen vanheman kyynelet vuottavat hänen tähtensä. [8]Koska vedenpisarat

---

1 k: 1851

2 -* k: -

3 -* k: Mosexen sanoista 6. kirjasa 5,6 ja 8 versyisä

4 -* k: suruttomudesa

5 -* k: -

6 -* k: joka saatoi Hänelle surua ja mielikarvautta

7 k: + suingan

8 -* k: -

putovat kallion päällä, niin tulle kallion kuopa mutta paattuneiten omasa tunnosa Ej tule reikä, vaikka kuinga Taivallisen vanheman kyynelet putoisit hänen päällänsä.* Sanovat Muuttamat paattunet henget: kuka käski hänen[9] tehdä semmoisen [10]pahanilkisen luondokappalen*, koska hän tiesi ennen jo, että tämä luondokappale tulle [11]luojallänsä häpiäksi*. niin sanovat vielä muuttamat[12] lapset, murhelisillä vanhemille[13] /<malle>, koska hän valitta että paattunet lapset saattavat Jumalalle ja vanhemalle surua ja mielikarvautta: kukas käski semmoisia lapsia tehdä? Ilmanki sinä tiesit ennen jo, että me tulema pahaksi; kukas käski tehdä? Tämä soimaus vanhemalle on yhtä kuin he pistäisit pukon vanheman sydämeen. Mutta vanheman sydän on senkaltainen, ettej hän saatta lapsiansa tappa varsin syndymisen jälken; ennen hän jo[14] kärsi, mitä hän kärsi, siksi kuin hän näke mitä niistä tulle. Ja vaikka nyt Taivallisen vanheman täyty / tulla murhelliseksi Ihmisen tähden, Ej kuitengin Taivallisen vanheman kyynelet koske suruttoman ihmisen sydämeen; vaan enämmän hän paattu, jota enämän vanhin toru; ja hän pilka vanheman kyynelet. - Muuttamat ajatelevat niin, ettej suingan[15] ihminen ole niin paha, että Jumalan tarvitse tulla murhelliseksi hänen tähtensä: ja muuttamat sanovat: onpa Ihmiselle hyvä tahto: ilmanki / Jumala katso sen hyvän tahdon hyväksi, koska mailman viisat sanovat: Ej mitän hyvä ole Ihmisesä, mutta[16] se hyvä tahto. Mutta Ej suingan[17] suruttomalle Ihmiselle ole hyvä tahto. Suruttomalle[18] on hyvä tahto juomaan, kiromaan ja tappelemaan. Huoralla on

9 k: -

10 -* k: luondokappalen, joka tuli nijn pahanilkisexi

11 -* k: Hänelle häpiäxi ja mjelikarvaudexi

12 k: + paatunet

13 (tähän asti LLL:n uudelleenkirjoittama)

14 k: -

15 k: -

16 k: muuta kuin

17 k: -

18 k: + ihmisellä

kansa[19] hyvä tahto laskemaan huorimiehen sisellä, koska hän kolkutta oven päällä; ja yhdellä kunnialliselle Talon pojalle on hyvä tahto juomaan, koska yksi kunniallinen Herra tarjo hänelle / sitä vuottavata Pirun paska. Mutta totiseen[20] katumukseen ja <ja> parannukseen Ej ole ollengaan luonnolliselle [+ihmiselle] hyvä tahto; vaan hän on siihän, vastahakoinen niin kuin nautahärkä: Heräneille on kyllä hyvä tahto, että tulla pelastetuksi Perkelen vallan alda: niin kuin Pavali todista: Tahto minulle on, mutta voima sitä hyvä tehdä en löytä. Mitäs se Autta händä, että hänelle on hyvä tahto, koska täyttämystä Ej tule koskan. / Jos tahto olis kuinga hyvä, koska sydän on paha, niin on [+ihminen] ainaski paha. Sydän on valda kappale ihmisesä, ja tahdolla Ej ole yhtään valda sydämen päällä. Sen tähden valitta nyt Jumala 1. Mos.k. 6:5. Että ihmisen sydämen aivoitus ja ajatus on ainoastansa[21] paha joka aika: ja sentähden täytty hänen tulla murhelliseksi, ja katua, että hän ihmisen teki maan päällä. - Mutta yksi surutoin Ihminen Ej maltaa mieleensä, että sydämen aivoitus on / niin paha; vaan hän ajatelle aina, että sydän on hyvä, ja tahto on hyvä, mutta voima puuttu. Muuttambi Pakana sano, koska hänelle soimataan syndiä: kyllä on Armon ovi auki mullakin, ja Ej ainoastans sulla: Mutta mistäs tiedät Pakana, että Armon Ovi on auki? Tiedät kos, misä Armon Ovi on. Taidat sinä ajatella, että Armon Ovi on niin iso kuin tuoi kyrkon ovi, joka nyt on auki kaikille: mutta Ejpä kaikki Paka/nat enä pääse sisellä kyrkon ovesta, koska muuttamat häättyvät seisomaan ulkoisella puolella, ja muuttamat Ej tule ollengan kundelemaan Jumalan Sana, vaan makavat kotona, ja kuorsavat synnin uunesa. Semmoiset kans[22] luullevat mahtuvansa ahtasta portista sisellä, jotka Ej mahdu kyrkon ovesta sisellä. Mutta minä luullen, että ne jotka Ej mahdu kyrkon ovesta sisellä, mahtuvat helposta Helvitin Portista: Ja ne, jotka Ej pysy kyrkosa saarnan aikana, häätyvät ulos mennä Taivan valdakunnasta, / Sillä Ej suingan ole sjellä hauska niille

---

19 k: -

20 k: -

21 (jäljennöksessä alkaa lehden mittainen aukko)

22 S: kon

katumattomille ja Armon varkaille joiden tundoa katuvaisten kyynelet poltavat. Niin kuin Riettan Engelit Ej kärsi, ej vihti nähdä semmoisia, jotka itkevät ja huokavat, niin täytty heidän mennä ulos siitä paikasta, kusa Armon penikat vinkuvat. Sillä se katuvaisen Ääni teke paattuneille paha. Jos yksi katuvainen sjelu tulis yhden Mailman Herran tygö <ja> valittamaan, että hänellä on syndiä tunnon päällä; Niin sanois Mailman Herra varsin: Mene ulos tästä itkemästä ja huokamasta muuttambi ulkokullattu. Jos sinulle Ej ole muutta sanomista, niin saat / mennä keinosti[23]. Ja vielä ne huokavat niin kuin luondokappalet. Ilmanki mailman herrat ajattelevat, että Luondokappalet tarvitsevat katumuksen ja parannuksen tehdä, mutta Ej Ihminen, joka on muka sivosti Elänet. Mutta Raamattu näyttä, joka Ej huoka täällä, saapi huokata Helvitisä; joka Ej tee katumusta täällä, saapi katua Helvitisä, ja joka Ej itke täällä saapi itkeä Helvitisä. Koska Ihminen on niin paha, että Jumala tulle murhelliseksi hänen tähtensä, ja katu, että hän ihmisen teenyt on maanpäällä: silloin nauravat paattunet Henget ja sanovat: mikäs Jumala se on, joka hääty katumaan omia töitensä. / Ja kukas käski Hänen tehdä ihmisen maan päällä? Niin puhuvat Ne paattunet henget, jotka Ej tiedä, mingekaltainen Vanheman sydän on. Ne pilkavat vanheman kyynelet, ja tallavat hänen vertansa.

Mutta net harvat sjelut, jotka ovat Nähnet vanheman kyynelet vuottavan, ja hänen verensä juoxevan, tämän kirottun maan päällä, noskoon ylös unesta, ja katselkoon, kuinga veri tippu vanheman ottasta, koska hän, kumarten polviansa, rukoille paattuneiten ki lasten edestä, että huomaisisit kerran, kuinga suuren tuskan ja vaivan he ovat saattanet vanhemalle, koska hänen piti lunastaman heitä Helvitin vaivasta. Kuule rakas vanhin, / murhellisten, katuvaisten, ja alastomain raukain huokaus! I. m.

Tämän P. E. on sekä armo, että duomio julistettu; Armo on luvattu niille, jotka uskovat [24]Ainoan Pojan Nimen päällä; Mutta duomio on julistettu niille, jotka vihavat valkeutta. Seuravaisesti siitä pitä meidän täällä hetkellä peränajatelemaan: kutka ne ovat, jotka vihavat valkeutta, ja rakastavat

23 S: kiivasti

24 (jäljennös jatkuu)

pimeyttä. [25]ja toiseksi:* kutka ne ovat, jotka uskovat Jumalan ainoan Pojan päällä? (votum)[26].

Koska nyt valkeus on tullut mailmaan, ja Ihmiset ovat nähnet, millinen valkeus on: niin pitäis heidän kaikki tuleman valkeuteen, että he tulisit valkeuden lapsiksi. Mutta ne ovat niin harjaundunet elää pimeydesä, / ettej heidän silmensä kärsi valkeutta nähdä. Niin kuin kala tulle sokiaksi loistesa, niin tulevat myös suruttomat Ihmiset sokiaksi hengellisesä valkeudesa; Vapahtaja on sanonut, että ne jotka näkevät, pitä sokiaksi tulemaan. Nyt tulevat Mailman lapset peräti sokiaksi, koska äkkinäinen valkeus tulle, sillä heidän silmensä Ej kärsi valkeutta nähdä. Erinomatain ovat huorat ja varkat vihaiset[27] valkeudelle. jos joku ihminen tulle valkeuden[28] kansa siihän huoneseen kusa huorat ovat huoramasa: niin he pyyttävat varsin sammutta[29] sen kyntilän, ettej ihmiset näkisi, mitä he ovat tekemäsä. Niin myös varkat, vihavat valkeutta, sillä jos joku / ihminen tulle kyntilän eli tulisoiton[30] kansa, koska he ovat varastamasa: niin he freistavat varsin sen kyntilän sammutta, ettej ihmiset näkisi, mitä he ovat tekemäsä. Ja koska nyt mailma on täynä huoria ja varkaita, niin se ej ole ihmet, että he rakastavat pimeyttä, ja vihavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat. Ej he tahdo, että heidän työnsä pitä valkeuteen tulemaan. Ja tämä on yksi syy mingetähden he vihavat valkeuden; [31]Ja on se vielä toinen syy, mingetähden he vihavat valkeuden:* he ovat nimittein harjaindunet oleman pimeydesä, sentähden he rakastavat pimeyttä, sillä heidän silmensä Ej kärsi valkeutta nähdä. / Eli jos me ottaisime vertauksen kaloista. Me tiedämä, että kaikkilainen kala tulle sokiaksi loistelda; mutta isot kalat ovat aina aremat, kuin pienet kalat; sentähden he pakenevat

25 -* k: -

26 k: -

27 k: viholliset

28 k: valkian

29 k: sammutetuxi saa

30 k: tuliloisten

31 -* k: -

loisten syrjäldä, ja menävät siihän rakastetuun pimeyteen jällens: ilmanki heille on parempi ymärys ja järki, sen tähden he pakenevat loisten syrjäldä. koska Nimittein semmoiset isot kalat tulevat liki valkeutta, ja tundevat, että se otta heildä sen luonnollisen näyn pois: niin he pelkävät, ja lähtävät uimaan pimeyteen; kusa ej yksikän näe heitä. Niin myös luonnollinen Ihminen, koska hän näke christillisyden valkeuden, luulle hän, että se on Riettan hengen tuohus valkia, ja sitte hän pakene aika fartilla pimeyteen jällens. Mutta ne pienet kalat ovat niin tyhmät, Ej ne ymmärrä paetta, vaikka he / tulevat sokiaksi, vaan he [32]uiskentelevat siellä juuri* loistesa, ja sillä tavalla heitä saadan. On myös sekin tiettävä asia, että ne Ihmiset, jotka asuvat maan alla, Ej kärsi valkeutta nähdä, sillä he ovat niin arat valkeudesta, että he pölkävät sitä: mutta maahiset kaivavat maatta kynsillänsä, ja luullevat sjellä löyttävänsä Aarihautta; mutta koska semmoinen Aarihauta tuottaan ylös valkeuteen: niin Ej se ole muu kuin sysihauta. Sanotaan myös, ettej maahiset kärsi Ristiä pandavan heidän lastensa päällä; ja se on myös uskottava, että maahiset Ej jaksa Ristiä kanda, sillä jos he rupeisit Ristiä kandamaan, niin he tulisit kuka tiesi christityksi; mutta Ej maahiset tahdo niin hulluksi tulla, että he rupeisit Ristiä kandamaan. Manalaiset kansa rakasta/vat pimeyttä, ja vihavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat. Ej he tohdi tulla valkeutteen, mutta pimeyden aikana he vaeldavat ja pelättävät niitä Eläviä ihmisiä, ja nipistelevät heitä, ja kynsivät seiniä: Mutta niin pian, kuin auringo nouse, pakenevat Manalaiset pois. Sanotan myös, että noidat nostavat manalaisia jongun Elävän Ihmisen päällä: mutta se on näinä aikoina huomaittu, että Isot juomarit saavat manalaisia nähdä, jos he juovat hyvin paloviina, niin he saavat manalaisia kumpaniksi. Ja sen tiettävät myös Dohturit. On myös muita Eläviä, jotka rakastavat pimeyttä ja vihavat valkeutta, nimittein Pissihaukat, ja Hattarat, ja mettän Perkelet, ja Äpärät, jotka ovat käsken syndynet, eli varsin syndymisen jälken vanhalda Ihmiseldä tapetut. Nämät Äpärät / itkevät niin kuin lapset, ja rääkyvät pimeyden aikana, ja kaipavat christityn Nimen: Mutta Ej yksikän Elävä ihminen saatta heille christityn Nimen anda, sillä he ovat

32 -* k: leikeldelevät

Äpärät, ja vanha Ihminen on heitä tappanut, syndymisen jälken; sillä vanha Ihminen Ej tahdo huoran Nimen kanda, sentähden hän tappa sen Uuden ihmisen, jos hän pääse salamaan tilaisudensa. Mutta hattarat ovat senkaltaiset Elävät, jotka nauravat, koska he kuulevat jongun ihmisen huuttavan korvesa: Heidän suustansa tulle semmoinen hattaran nauru, jos joku Elävä Ihmi[+nen] heitä puhutelle. Mutta valkeutta hattarat vihavat, sillä heidän työnsä ovat pahat. Niin myös Mettän Perkelet, jotka asuvat heidän luollisansa, ja syövät sitä vuottavata Pirun paska, ja kirovat niin paljon kuin suusta ulos mahtu; koska he näke / jongun Elävän Ihmisen, niin he irvistelevät ja ärisevät ja purevat hampaitansa: mutta Pissihaukat taas kurkistelevat ja väändelevät kaulansa, ja katsovat isoilla silmille ihmisen päällä: mutta Ej Ne ole arat, kuitengin he rakastavat pimeyttä ja vihavat valkeutta; sillä he asuvat päivän aikana heidän luollisans, mutta hämäräsä ja pimeyden aikana he lendeskelevät huoneiten Ympäri, ja pyyttävät hiiriä. Kaikki nämät mettän Elävat rakastavat pimeyttä ja vihavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat.

Nyt pitäis meidän puhuman muuttambia sanoja niistäkin, jotka ovat pimeyden aikana nukkunet, mutta päivän Aikana ovat nousnet ylös heidän uunestansa; Sillä Pavali sano: nyt on aika uunesta nosta, yö on kulunut ja päivä on tullut, ja meidän / autudeme on[33] lähempänä kuin silloin koska me uskoima. Nyt ovat siis Tiaiset, ja satakieliset ja kaikki pienet linduiset, jotka rakastavat valkeutta, ne ovat nosnet ylös heidän uunestansa, ja alkanet rakendamaan heidän pesänsä, mutta he tiettävät, ettej heille ole pitkä aika, ennen kuin he päsevät siirtymään lämpimään ilmaan, kusa auringo seiso pään päällä; sentähden he visertävät täällä ja kiittävät Luojaansa ensimeisen säten edestä, joka heitä herättä heidän pesisäns: niin pian kuin auringo nouse, ja päivä valkene, alkavat heidän laulunsa, ja silloin he nousevat ylös työtä tekemään. Nämät pienet linduiset Ej viha valkeutta, van he odottavat aina päivän koittavan. Kuitengin on heille kin monda vajautta; Monen kaltaiset viholliset jotka heitä ajavat takaa; / Monda kylmä ja pahan sään päivä, koska auringo Ej paista ollengan, mutta rakkeita sata Taivasta, ja uhkoinen

33 k: + nyt

Sinain vuorella kovin[34] pauha: silloin heidän täyty paetta Elävän viinapun[35] rakoihiin, johon he ovat rakendanet pesänsä: koska kylmä tuuli[36], nöyrä sää, ja kova ilma käypi monda päivä peräsildäns, täytty heidän maatta pesisäns ja nälkä kärsiä: kuitengan Anda Jumala armollisen auringonsa paista ja taas virvoitta h[+e]ittä. Silloin saavat he nähdä, että Jumala ruoki Ej ainoastans tiaisia ja Pääskyisen poika, vaan myös karnen Pojille, jotka huuttavat hänen tygönsä, anda hän ruan otollisella ajalla; ovatkos karnen pojat ansainet ruoka? Ej suingan het ole ansainet ruoka. Mutta kuin hekin huuttavat Hänen tygönsä, niin hän / Anda: huuttakat nyt karnen Pojat, niin hän teille anda ruan otollisella ajalla.

2.[37] Meidän pitäis katselemaan, kutka Ne ovat, jotka uskovat ainoan Pojan päällä. Vapahtaja sano [38]T. P. E.* Ej Jumala ole lähettänyt Poikansa Mailmaan duomitsemaan mailmaa, Mutta että mailma piti hänen kauttansa vapahdettamaan. Jos nyt mailma omistais tämän armollisen lupauksen itsellänsä, niin se kuulu vapahtajan sanoista niin kuin kaikille olis autuus tarjona. Mutta se jälkimäinen osa Evangeliumista osotta, että duomio on määrätty niille, jotka Ej usko ainoan Pojan nimen päällä: ja kuinga pä he uskoisit, koska he rakastavat enämän pimeyttä kuin valkeutta. Kyllä muuttamat armon varkat luulevat uskovansa, ja sanovat kansa: me uskome Vapahtajan päällä, ja me makame / joka päivä hänen ristinsä juuresa: Mutta kuingas he uskovat koska he rakastavat [39]pimeyttä ja vihavat* valkeutta. Ja me olema jo äsken maalanet[40] niitä, jotka[41] rakastavat pimeyttä ja vihavat valkeutta: Ne tahtovat esinä peitä heidän pahoja tekejons(!). sitten he tahtovat olla christittynä ja tehdä syndiä. He tahtovat olla Jumaliset kyrkosa,

34 k: -

35 S: viikunapun

36 k: tulle

37 S: -

38 -* k: Pyhäsä Ewangeljumisa

39 -* k: enämin pimeyttä kuin

40 k: maininet

41 k: + enämän

Jumalattomat kyrkon takana; he sjunavat kyrkosa, ja kirovat kyrkon takana; ovat siviät kyrkosa ja huoravat kyrkon takana; ovat rehelliset kyrkosa, ja varastavat kyrkon takana; he ovat raitit kyrkosa, ja juovat kyrkon takana; he ovat rakkat christityt kyrkosa, [42]ja rakkat Perkelen* ystävät kyrkon takana. Nyt on Jumala kyllä[43] lähettänyt ainoan poikansa mailman, [44]Ej duomitsemaan mailma,* mutta että mailma / hänen kauttansa vapahdetaisin, synnistä, kuolemasta ja Perkelen vallan alda: mutta Ejpä mailma tahdo vapaksi tulla siitä Jumalattomasta Elämästä, johon Perkele on hänen upottanut[45]. Sentähden Ej autta heidän uskoa ainoan Pojan[46] päällä, koska net Ej tahdo luopua Perkelestä ja kaikestä hänen menostansa; vaan he tahtovat aina palvella händä ajatuksilla, sanoilla ja töillä, ja yhtä hyvin sanovat he uskovansa Jumalan Pojan päällä. Mikäs se usko se on, josta Ej tule yhtän sydämen ja mielen muutosta? Se taita olla[47] Perkelen usko semmoinen. Ja tuota kuollutta uskoa nyt saarnattaan joka paikasa; ja ovat rakkat christityt, ja rakkat Jesuksen ystävät kyrkosa; mutta heti ulos pääsevät kyrkon ovesta, ennen kuin he ovat valmit, juomaan, / kiromaan ja tappelemaan, huorin tekemään ja varastamaan. Semmoiset christityt taitavat olla rakkat Perkelen ystävät, mutta Ej rakkat Jesuxen[48] ystävät.

Kuitengin on muutambia ehkä harvoja sjeluja, jotka uskovat Jumalan Pojan päällä, Ej niin kuin Armon varkat, jotka uskovat ja suuttuvat, he uskovat ja vihavat christityitä: mutta senkaltainen usko, jonga pitäis kestämän kuolemasa, Ej ole juuri monellä; Sillä senkaltainen usko, joka on yhdistetty hengellisen vihan kansa, on kyllä olevanansa vahva, mutta puuttu[49] pian kiusauksesa niin kuin Pietarin usko, ennen kiel-

42 -* k: mutta rakkat perkelen lapset ja

43 k: -

44 -* S: -

45 S: opettanut

46 k: + Nimen

47 k: + ainoastansa

48 k: Jumalan

49 k: muutu

tämistä. Mutta [50]Elävä usko,* jonga P. Hengi on sydyttänyt [51]totisen katumuksen* ja parannuksen jälken, Ej ole niin vahva Ihmisen tunnosa, mutta on kuitengin / [52]Endisten christityin usko kestänyt kuolemasa, ja niin on meidän toivome, että niiten harvain christityin usko, jotka [53]ovat kilvoitelemasa*, pitäis kestämään kuolemasa, jos he pysyvät vahvana heidän kallimasa uskosansa [54]loppuun asti*, ja ej horju edes takaisin, vaika vihollinen tahto kyllä [55]uskon heildä ryösta* ja kiusausten kautta kaatta heidän perustuksensa; kuitengin, jos he ovat ahkerat pyrkimään, valvomaan ja rukoillemaan, ettej se armollinen Herra Jesus, joka heitä suurella vaivalla, ja veren vuodatuksella synnyttänyt on, turmelemattomasta siemenestä, ylön andais heitä kiusauksen ajalla, ejkä kuoleman hetkellä: niin[56] on meidän toivome ja uskalluxeme Jumalaan, että he saavat nähdä hänen ihmellisen valkeudensa, ja iloita niin [+kuin] tiaiset ja pääskyiset iloitsevat / ja riemuitsevat, koska päivä valkene. He visärtävät heidän pesisäns, viisaten (=veisaten) kiittosta[57] sillä suurelle Luojalle, joka [58]valkeuden on luonut ja* on andanut heidän nähdä päivän valkeuden. [59]Mutta valkeuden aika on pohjan maalla[60] lyhykäinen, ja pian loppu se ihana aika, jona pääskyiset laullavat; sillä heille ej ole yhtän vahva asuma sia [61]maan päällä*. Sentähden ovat he niin viriät tekemään työtä, he

---

50 -* k: -

51 -* k: totiseen katumuxeen

52 (loppulehti LLL:n uudelleenkirjoittama)

53 -* k: nyt owat

54 -* k: -

55 -* k: ussein ryöstä heidän uskonsa

56 k: se

57 k: kijtosvirsiä

58 -* k: -

59 k: + Me toivome Pääskyiset tulewan

60 k: + nijn

61 -* k: täällä

tiettävät, että he pääsevät pian siirtymään[62] lämpimään ilmaan, kusa auringo seiso pään päällä toisella puolella maatta, kusa ijan kaikinen valkeus on. Riendäkät[63] Te harvat Jumalan lapset, että Tekin pääsisitta pian siirtymään valkeuden valdakundaan ennen kuin pimeys tulle maan päällä, [64]että pääsi[+si]tta pian iloitsemaan Zionin vuorella, nyt ja ijank.* amen.

62 k: + pois

63 k: + pyrkikät ja ikävöikät

64 -* k: -